

GRUP FOCUS

la villarroel

directora artística: Carol López

Mireia Aixalà Carme Pla Roger Coma Amparo Moreno

TRES DONES i un LLOP

de Javier Daulte
dramatúrgia i direcció Carol López

Fitxa

TRES DONES I UN LLOP

Autor
Traducció
Dramatúrgia i direcció

Elisa
Cora
Sílvia
Víctor

Escenografia
Il·luminació
Vestuari
So
Moviment
Caracterització

Direcció de producció
Cap de producció
Producció executiva
Direcció tècnica

Ajudant de direcció
Regidora / sastra
Ajudant de vestuari
Ajudant escenografia

Construcció de l'escenografia

Cap tècnic del teatre
Tècnic de so

Fotografies
Disseny gràfic
Màrqueting i comunicació
Premsa

JAVIER DAULTE
VÍCTOR MUÑOZ I CALAFELL
CAROL LÓPEZ

AMPARO MORENO
CARME PLA
MIREIA AIXALÀ
ROGER COMA

BIBIANA PUIGDEFÀBREGAS
MINGO ALBIR
MYRIAM IBÁÑEZ
DAMIEN BAZIN
AMPARO FERNÁNDEZ
TONI SANTOS

AMPARO MARTÍNEZ
MAITE PIJUAN
MARIA BASORA / NOEMÍ DÍAZ
MIGUEL MONTES

MERCÈ VILA GODOY
VANESSA ÀLVAREZ
CRIS QUER
RICARD PRAT I COLL

TALLER D'ESCENOGRÀFIA
JORDI CASTELLS
ALBERTO PÉREZ
ANDER CONDON

DAVID RUANO
sSB
PUBLIESPEC
BLANCA DE CARRERAS

Agraïments: Marta Battestini Llopart

Durada de l'espectacle: 1 hora i 20 minuts (sense entreacte)
Primera representació a La Villarroel el 3 d'abril de 2010.

Sinopsi

Una dona jove viu plena d'angoixa el delicat estat de salut de la seva àvia, a qui estima potser més que a la seva pròpia mare. Arran d'això es veu obligada a posar fi a una relació amorosa que acaba de iniciar-se.
Tres generacions de dones. Un home embogit d'amor. Una comèdia sobre l'amor i els seus excessos.

Me llamo Caperucita

Tengo más de trescientos años y parezco una niña.
Una caperuca y una cestita me bastan para que hablen de mí.
Es una combinación infalible. Llevan siglos contándome.
Me llaman Roja.
Y cuentan que me adentro en el bosque para ir a visitar a mi abuelita...

*Jo no estic boig. Estic enamorat.
La Sílvia és meva.
No puc. Jo havia d'anar al paki a comprar...
Ara, comptaré fins a tres i et despertaràs.
T'he parlat del Víctor?
Oh my god!
Ens quedarem soles, tu i jo, Sílvia.
A vegades penso que no em mereixo ser feliç.
Què em faràs?
Res. No et resisteixis. Serà pitjor.
L'anem a veure?
Porta-li alguna cosa que l'alegri una mica. Aquest tros de pastís que va sobrar...
Beware of the big bad wolf*

Un cuento feroz.
Pasen y vean.

Carol López

Amparo MORENO

Actriu nascuda a Barcelona, va debutar com a professional al Teatre Victòria de Barcelona el 1975, en diverses comèdies de revista durant tres anys. Ha treballat tant en teatre com en espectacles de Music Hall al Molino de Barcelona, en comèdia musical, en televisió i en cinema.

Pels seus treballs ha rebut el Premi de Millor Actriu de Teatre 1994 per *Shirley Valentine*; el Premi a la Millor Actriu de l'Associació d'Actors i Directors Professionals de Catalunya per la pel·lícula *Putà Misèria*

de Ventura Pons; i Premi a la Millor Actriu Secundària de la Generalitat de Catalunya per la pel·lícula *Què t'hi jugues, Mari Pili?*, de Ventura Pons.

La seva trajectòria teatral abraça obres com *Peer Gynt*, dirigida per Calixto Bieito; *Patas arriba*, dirigida per Joan Lluís Bozzo; *Misery*, dirigida per David Plana; *Communicating door*, dirigida per J.M. Mestres; *Roberto Zucco*, dirigida per Lluís Pascual; i *Qui té por de Virginia Wolf*, dirigida per Hermann Bonnin. Ha treballat amb Rosa Mª Sardà en les obres *Shirley Valentine*; amb Ricard Reguant a *Monjitas* i *No et vesteixis per sopar*; amb Àngel Alonso a *Freaks* i *Woyzeck*; i amb Pere Planella a *Marat Sade*. Ha treballat en més de 60 pel·lícules, entre les que destaquen *¿Y tú quién eres?* d'Antonio Mercero; *Tapas* de José Corbacho; *La vida de David Gale* d'Alan Parker; *La ciudad de los prodigios* de Mario Camus; *The Sea Change* de Michael Bray; *En brazos de la mujer madura* de Manuel Lombardero i *Chechu y familia* d'Álvaro Sáenz de Heredia. Amb el director Ventura Pons ha realitzat *Morir (o no)*; *Rosita, please*; *Esta noche o jamás*; *Què t'hi jugues, Mari Pili?*; i *Putà Misèria*; a més de treballar amb Fernando Trueba a *Sal Gorda*.

En televisió ha combinat el treball en sèries amb la presentació de programes. Entre les sèries, destaquen *El cor de la ciutat* i *Majoria Absoluta* de TV3; *Aquí no hay quién viva*; *Farmacia de guardia* i *Sin vergüenza* d'Antena 3 TV; i *Aída*, *Lobos* i *El Comisario* a Telecinco. Ha presentat programes com *La Alacena de Mariana* a Canal Sur, *Dos és massa* a TV3, *Si lo sé no vengo* i *Ahí te quiero ver* a Televisió Espanyola.

Carme PLA

Durant la seva carrera professional destaquem la seva participació en les següents produccions teatrals: *Què et passa, Marta?*, Teatre de l'Ocàs, dirigida per M. Casamayor i T. Vilardell; *Kabarreig*, Cia. Kabarreig; *Paraula de poeta*, muntatge de poemes de Maria Mercè Marçal, dirigit per Jordi Mesalles; *Mal viatge*, de Francesc Lucchetti, dirigida per Lurdes Barba; *El tigre de Mary Plexiglàs*, de Miquel Obiols, diri-

gida per Sergi Belbel; *La filla del mar*, d'Àngel Guimerà, dirigida per Sergi Belbel; *El carnaval dels animals i Liliana*, amb l'Orquestra de Cadaqués; *No és tan fàcil*, de Paco Mir, dirigida per Josep Maria Mestres.

Forma part de la companyia **T de Teatre** des dels seus inicis i ha participat en tots els seus espectacles:

Petits Contes Misògins, de Patrícia Highsmith, dirigida per Pere Sagristà; *Homes!*, de diversos autors, dirigida per Sergi Belbel. En aquest espectacle s'estrena junt a les seves companyes com autora, amb el text "¡Ay, hombres!" (Conversa femenina sobre la realitat masculina); *Criatures*, de diversos autors, dirigida de David Plana i T de Teatre; *Això no és vida!*, de diversos autors, dirigida per David Plana; *15*, de diversos autors, dirigida per Sergi Belbel i T de Teatre; *Com és possible que t'estimi tant*, autor i director: Javier Daulte.

En cinema ha participat en: *No et tallis ni un pèl*, de Francesc Casanovas; *En la ciudad*, de Cesc Gay; *Ficció*, de Cesc Gay.

Per últim, destaquem les seves interpretacions en televisió a sèries com: *Tres Estrelles* d'El Tricicle (TV3); *Tres pics i repicó* (TV3); *Dones d'aigua* (TV3); *Efectes secundaris* (TV3); *Plats Bruts* (TV3); *Laura* (TV3); *Jet Lag* de T de Teatre (TV3); *Crack* (Canal Plus); *Los ladrones van a la oficina* (Antena 3 TV); *Plastic* (TVE).

Roger COMA

Llicenciat en interpretació per l'Institut del Teatre de Barcelona, complementa la seva formació amb classes d'esgrima, floret, espasa i daga amb Ricard Pous.

Ha participat als següents muntatges teatrals en diferents papers protagonistes:

El somriure de l'elefant, sota la direcció de Pau Miró

Apartament llibre, dirigida per Joséphine Libidose

Les misèries del jo, sota la direcció de Michèle Françoise

Tot esperant Godot, de Samuel Beckett, amb direcció de Lluís Pascual

La cita, de Lluïsa Cunillé, dirigida per Xavier Albertí.

La vida es sueño, de Calderón de la Barca, sota la direcció de Calixto Bieito. Teatre Romea i Compañía Nacional de Teatro Clásico. Gira per l'Estat espanyol.

En cinema, ha protagonitzat diverses pel·lícules de Ventura Pons, com ara, *Carícies*, *Anita no perd el tren*, *Morir (o no)*, i *A la deriva*. També ha participat a *Para que no me olvides*, dirigida per Patrícia Ferreira; *Salvador*, de Manuel Hueriga i *Suspiros del corazón*, dirigida per Enrique Gabriel.

També cal destacar la seva participació en diferents sèries de televisió: va ser un dels protagonistes de la sèrie de televisió: *Laura*, emesa per TV3. Però també destaquem: *Porca Misèria* (TV3), dirigida per Joel Joan; *Les veus del Pamano* (minisèrie per a TV3), dirigida per Lluís Mª Güell; *El asesino del círculo* (Cuatro TV), dirigida per Pedro Costa; *Los protegidos* (Antena 3 TV) i *Tarancón, el quinto mandamiento*, sota la direcció d'Antonio Hernández.

I, per últim, destaquem la seva vessant narrativa en la publicació de *Si això és París*, l'any 2009 per l'Editorial Columna.

Mireia AIXALÀ

Llicenciada en Art Dramàtic per l'Institut del Teatre de Barcelona, ha combinat els seus estudis d'interpretació, veu, teatre musical i gest al Col·legi del Teatre, Àrea i La Fura dels Baus entre d'altres, amb diversos cursos de dansa, solfeig i piano. En el teatre, el seu últim treball ha estat sota la direcció de Julio Manrique a *Product*, de Mark Ravenhill a la Sala Beckett. El mateix any (2009), va treballar a *El ángel exterminador*, de Luis Buñuel, dirigida per Joan Ollé al Teatre Grec. L'abril de 2008 al Teatre Gaudí de Barcelona va treba-

llar sota la direcció de Juan Carlos Martel a *Nomás sexe*, de Daniela Freixas. Una de les interpretacions que més èxit i reconeixement li ha reportat ha estat el seu treball a *La forma de les coses*, de Neil Labute i direcció de Julio Manrique, al Teatre Lliure i després Teatre Capitol. Amb Focus, va treballar a *Òscar, una maleta, dues maletes, tres maletes*, de Claude Maigner, dirigida per Abel Folk al Teatre Condal. Sota la direcció de David Selvas a *Who is P?*, d'Albert Tola; amb Rafael Duran a *Temptació*, de Carle Batlle i *El cafè de la Marina*, de Josep Maria de Sagarra, i amb Àlex Rigola a *Juli Cèsar*, de William Shakespeare i *Woyzeck* de Georg Büchner. També ha treballat en produccions com *El club de les palles*, escrita per Albert Espinosa i sota la direcció de Toni Casares; *Víctor o els nens al poder*, de Roger Vitranc, dirigida per Joan Ollé; *Vides privades*, de Noel Coward, dirigida per Paco Mir; *Els tristos camps d'Asfòdels*, escrita per Patrick Kerman i dirigida per Pascale Henry; *L'estiueig*, de Carlo Goldoni sota la direcció de Sergi Belbel; *Tango*, d'Slavomir Mrozek, dirigida per Gabor Trompa; *L'hèroe*, de Santiago Rusiñol, dirigida per Ferran Madico; *Els bessons venecians*, de Carlo Goldoni, sota la direcció de Toni Cafiero; i *Mala Sang*, escrita i dirigida per David Plana.

En televisió, actualment participa a la sèrie *Sagrada Família*, de Dagoll Dagom per a TV3. També ha participat a *Infidels*, de Diagonal TV (TV3), *Post-Mortem*, tira còmica dins el programa *Fenómenos* (La Sexta). Ha protagonitzat la telemovie coproduïda per TV3 i Canal 9, *Pressumptes Implicats*. Ha treballat a *Lo Cartanyà* de Televisió de Catalunya, després de fer-ho en altres com *Temps de silenci*; *Psico-express*; *Des del balcó*; *La memòria dels Cargols*; i *La Rosa*; a més de participar en les TV-movies *Pressumptes implicats*; *Els mars del Sud (Pepe Carvalho 2)*; *L'orquestra de les estrelles*; i *Laia, regal d'aniversari*.

En cinema, ha treballat sota la direcció d'Abel Folk i Joan Riedwig a *Xtremes*.

Carol LÓPEZ directora

Carol López, nascuda a Barcelona, es va llicenciar en Dramatúrgia i Direcció Escènica a l'Institut del Teatre de Barcelona. Entre els muntatges teatrals més recents que ha dirigit destaquen: *10/12/44*, de Carles Flavià, al Club Capitol (2007), *En defensa dels mosquits albins*, de Mercè Sarrias, a la Sala Tallers del TNC.

Com autora i directora: *987 dies*, al Teatre Micalet de València (2006),

Last Chance, al Teatre Lliure (2006), *V.O.S. (Versió Original Subtitulada)*, també al Teatre Lliure (2005), que va rebre el Premi Butaca al Millor Espectacle de Petit Format i a la Millor Direcció i va ser nominada als Premis Max com Millor Espectacle Revelació de Catalunya. *V.O.S.*, també s'ha portat al cinema en el 2009 amb direcció de Cesc Gay.

El salt a la popularitat i reconeixement general com autora i directora, va ser amb l'obra *Germanes*, estrenada a La Villarroel el 2008 i repassada el 2009. Va ser un èxit rotund amb més de dues-centes funcions representades. Espectacle guardonat, entre d'altres, amb el Premi Max a la Millor Autoria Teatral en català, el Premi Butaca al Millor Muntatge Teatral de la temporada i al Millor Text Teatral i Premi de la Crítica de Barcelona per a la Millor Direcció.

El seu darrer treball com autora i directora, *Boulevard*, estrenat a La Villarroel el novembre de 2009, amb més de 100 funcions representades, actualment en gira per tot el territori català fins a finals de 2010. *Boulevard* continua la línia d'èxit que ha portat a la jove dramaturga catalana a ser considerada una de les grans autores d'aquest país.

Javier DAULTE autor

Dramaturg, guionista i director de teatre, insisteix: "El teatre no ha de transmetre cap idea sinó inventar-les". Pel seu treball, ha rebut més de vint premis tant al seu país com a l'exterior; entre altres, el Royal Shakespeare Festival Award de Nova York, el primer premi de la Ciutat Autònoma de Buenos Aires, el premi Fons Nacional de les Arts, el premi Asociación de Cronistas del Espectáculo en cinc ocasions, el premi CELCIT, el premi María Guerrero, el premi Martín Fierro, el premi Broadcasting, el premi Teatre del Món, el premi Konex, el premi Clarín per *Ets aquí?*, el premi GETEA (Universitat de

Buenos Aires) al millor director de l'any per aquest mateix espectacle, el Premi Butaca i el Premi Ciutat de Barcelona 2006.

Ha participat a diferents festivals internacionals com el de Shizuoka (Japó), el d'Avinyó (França), el Festival Internacional de Buenos Aires (Argentina), el Festival de Sitges, el Festival Grec i el Festival de Otoño de Madrid. També ha estat a Manizales (Colòmbia), Caracas, Londrina (Brasil), al Festival Fronteres (Londres), al Mettre en Scène de Rennes (França) i al Temporada Alta de Girona, amb diferents obres seves. Va ser el fundador i també integrant del grup ja dissolt Caraja-ji.

Entre 1992 i 1998 va desenvolupar la seva tasca com a Director Artístic i Administratiu del Teatro Payró de Buenos Aires. Ha impartit seminaris d'actuació i fou titular de la Càtedra de Direcció d'Actors a l'Escola Superior de Cinematografia d'Eliseo Subiela. Ha donat cursos d'actuació i dramaturgia de manera regular. Imparteix cursos i seminaris d'actuació i dramaturgia en diverses ciutats de l'interior d'Argentina i d'Espanya. Va ser assessor pedagògic de l'Escola d'Interpretació EÒLIA de Barcelona, on s'implementa el seu mètode per a actors sota el nom de **Procediment Daulte**.

Entre les seves estrenes cal destacar *Criminal* (1996), *Martha Stutz* (1997), *Casino* (1998), *Faros de Color* (1999), *Gore* (2000), *Fuera de Cuadro* (2001), *La Escala Humana* (2001), *Intimidación* (2001), *Demóstenes Estomba* (2002), *Bésame Mucho* (2002), *El Vuelo del Dragón* (2002), *4D Óptico* (2003), *¿Estás ahí?* (2004-2005), *Nunca estuviste tan adorable* (2004), *Automáticos* (2005), *Metamorfosis*, en col·laboració amb La Fura dels Baus l'any 2005, i *La Felicitat*. Va estrenar al TNC *Com es possible que t'estimi tant* (2006), espectacle creat per la companyia T de Teatre. *Intimitat* (2007), a La Villarroel amb Joel Joan i Clara Segura. Ja, al seu país, va estrenar el 2008, *Baraka*, rebent quatre premis ACE en diverses categories, Millor Direcció, Millor Comèdia Dramàtica, Millor Actor Protagonista de Comèdia Dramàtica i premi ACE d'Or per a Jorge Marrale. La seva darrera obra, estrenada el 25 d'agost de 2009 a Buenos Aires, és *Caperucita*, la versió de la qual presentem a La Villarroel com a Tres dones i un llop.

Comentaris de l'autor a propòsit de "Caperucita"

1.- Quins records té de La Caputxeta Vermella durant la seva infantesa?

La Caputxeta és a l'ADN de tothom. A qualsevol, petit o gran, li preguntes sobre La Caputxeta Vermella i sap què és. La barrera Orient/Occident no existeix per a aquest relat, està a totes les latituds. És quelcom molt impactant i crec que per aquesta raó forma part del patrimoni cultural de la humanitat.

2.- Per què indagar en aquest conte popular?

Hi havien dos elements que em van semblar matèria interessant per abordar: la idea del monstre i l'incapacitat d'una mare de veure morir a la seva pròpia mare.

El monstre és un element que apareix de forma constant en la literatura dramàtica i en general, és un element fabulós i té una relació evident amb la realitat.

Em vaig preguntar quin seria l'equivalent i quina funció tindria dramàticament. En realitat és algú que esdevé monstre, i a partir d'aquest moment ja no pot discernir res. Tots podem convertir-nos en monstres però, en realitat, aquest individu no se sent com a tal, només està buscant el seu objectiu. Si aquesta motivació és portada a un extrem, ja no pot intervenir cap tipus de lògica ni de raó compartible. Això és el que em sembla que termina convertint a qualsevol en un monstre.

La idea de la mare que envia a la seva pròpia filla a veure a la seva àvia sabent que hi ha un perill em va portar a una interpretació arbitrària i em va semblar fascinant resoldre aquesta incògnita mitjançant l'espectacle.

Vaig inventar un axioma: per a una dona, la mort de la seva mare és quelcom intramitable. Aquestes tres dones viuen juntes, són d'una classe mitjana empobrida, són dues generacions de mares solteres on el lloc de l'home està sobrevalorat o menyspreat.

Quan l'àvia cau malalta, deixa un buit i mare i filla queden enfrontades.

El problema és que en una família quan els petits creixen, es planteja que aquell amor que estava totalment concentrat en els pares, hagi d'acceptar la possibilitat d'estimar algú fora del nucli familiar i això sempre produeix una reacció violenta.

3.- En aquesta versió la mare de la Caputxeta no és molt adorable?

És com diria el psicoanalista Winnicott: la mare suficientment dolenta. Una mare suficientment bona és molt més perillosa perquè mai hi haurà quelcom millor. No està gens malament que una mare es presenti lluny d'un ideal. Per suposat que podria no ser tan cruel.

4.- En el conte de Perrault hi ha al·lusió a l'abús sexual?

La llegenda és d'abús absolut. A l'obra parlem molt de l'abús encara que ningú toqui a la noia, però es treballa la idea de l'abús emocional i afectiu, que també és abús. El que vaig fer és una combinació de les dues versions: la de Perrault i la dels germans Grimm, amb un futur possible per a la Caputxeta, encara que això quedi obert per a l'espectador.

5.- On radicaria la contemporaneïtat d'aquest conte?

Tornar, d'alguna manera, possibles als personatges. La família a l'obra és una classe mitjana empobrida, una classe mitjana molt deteriorada. Abans es mantenia una casa amb un sou, ara això no és possible. Avui, aquesta mateixa classe ha de fer mans i mànigues per a poder pagar la factura de la llum. També la torna molt contemporània la forma de parlar d'aquests personatges. Parlen com a la vida quotidiana, tallat, entrecreuat. Em va agradar descobrir l'humor en això. El fet de parlar sobre l'existència, la dona, les mares, les àvies, els abusos, l'amor i la mort, la tornen contemporània clàssica.

Què ha dit la crítica?

“La historia es sencilla pero le sirve de excusa al dramaturgo y director para poner sobre la mesa sus juegos escénicos preferidos, en donde aparece el humor, el delirio, la magia, la angustia y la desesperación en equilibradas proporciones. La mano de Daulte tiene ese sello tan reconocible que logra que el más grande disparate se sienta como real y conmovedor”.

La Nación – Verónica Pagés

“El relato pasa por momentos muy ocurrentes y delinea los personajes con enojos, pasiones, odios, amores y costumbres un tanto sorprendentes, con geniales gags e increíbles chispazos en las notables actuaciones de todo el elenco. Los veinte minutos finales entran en un dilatación surrealista y delirante de gracia, creatividad y sorpresa muy fascinantes”.

News – Martín Wullich

INSTITUCIONS

Ajuntament de Barcelona
Barcelona Cultura

Generalitat de Catalunya
Institut Català
de les Indústries Culturals

MITJANS DE COMUNICACIÓ

GRUPS

VENDA D'ENTRADES A LA
TAQUILLA DE LA VILLARROEL I ...

COL-LABORADORS DEL TEATRE

CASTELL DEL REMEI

CODORNIÚ

TRES DONES I UN LLOP

Funcions prèvies a partir del 3 d'abril
Estrena: 14 d'abril de 2010

Durada: 1 hora i 20 minuts
(sense entreacte)

HORARIS

Dimarts a dijous, 21 h
Divendres, 21.30 h
Dissabtes, 18.30 i 21.30 h
Diumenges, 18.30 h

PREUS

Dimarts a dijous, 22 euros
Divendres a diumenge, 26 euros

---

la villarroel

PREMSA

Blanca de Carreras
premsa@focus.cat
Tel. 93 309 75 38

És una producció
de La Villarroel